

عنوان مقاله:

تعیین مناطق با پتانسیل تولید رواناب به منظور احداث سامانه های استحصال آب باران

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی سامانه های سطوح آبخیز باران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

زهرا گرامی - دانشجوی دکتری مدیریت منابع خاک، گروه علوم و مهندسی خاک، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهرکرد

حمیدرضا پیروان - دانشیار، پژوهشکده حفاظت خاک و آبخیزداری، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی

افشین پرتوی - عضو هیئت علمی پژوهشکده حفاظت خاک و آبخیزداری، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی

خلاصه مقاله:

رواناب سطحی منبع آب بالقوه ای است که اگر به درستی مدیریت و به کمک روش های استحصال آب باران جمع آوری شود، می توان برای تأمین تقاضا در بخش های مختلف کشاورزی، شرب و غیره مفید باشد. این پژوهش با هدف تعیین مناطق با پتانسیل تولید رواناب به منظور احداث سامانه های استحصال آب باران در حوزه آبخیز سد لتیان انجام شد. نقشه های مورد نیاز حوضه برای این پژوهش شامل نقشه های نفوذپذیری سازندها و خاک، شیب، میانگین بارش بلندمدت، کاربری اراضی، ضریب پوشش سطح زمین و تراکم آبراهه و شبکه زهکشی تهیه شدند. برای تهیه نقشه ی ضریب پوشش زمین از شاخص NDVI استفاده شد. نقشه های مذکور هر کدام به پنج طبقه تقسیم شدند و با روی هم گذاری لایه ها در محیط ARC/GIS 10.2، در نهایت پتانسیل مکانی حوضه برای تولید رواناب به دست آمد. نتایج نشان داد که درصد شیب زمین، نوع کاربری، شاخص NDVI و اقلیم در این حوضه، شرایط را برای تولید رواناب مهیا کرده اند. همچنین نقشه ی طبقات پتانسیل تولید رواناب در حوضه ی لتیان نیز نشان داد که طبقات پتانسیل تولید رواناب متوسط و کم بیشترین فراوانی طبقات به ترتیب به میزان 33/6 و 23/5 درصد در حوضه ی لتیان دارند که با شناسایی محل های مناسب برای ایجاد سامانه های استحصال آب باران، احتمال موفقیت طرح های استحصال آب باران را میتوان به حداکثر رساند و اولویت بندی برای احداث این سامانه ها با مناطقی است که از نظر تولید رواناب، دارای اولویت بالاتری هستند

کلمات کلیدی:

رواناب، لتیان، نفوذپذیری، شیب، کاربری اراضی، استحصال آب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1164368>

